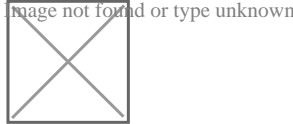

Όταν ο Τζέιμς Πάρις έβγαζε τα τανκς στη Θεσσαλονίκη (Στέλιος Κούκος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 1966

Όταν ο Τζέιμς Πάρις λίγους μήνες πριν από τη δικτατορία του 1967 κατέβαζε τον στρατό στη Θεσσαλονίκη!

(Κείμενα αρχείο εφημερίδας «Μακεδονία»)

Εισαγωγή, επιμέλεια αφιερώματος: Στέλιος Κούκος)

Ο «εθνικός» μας παραγωγός ταινιών Τζέιμς Πάρις μοιάζει να αντέστρεψε τη ρήση του Καρλ Μαρξ πως «Η ιστορία επαναλαμβάνεται την πρώτη φορά σαν τραγωδία και τη δεύτερη σαν φάρσα». Τη «φάρσα» λοιπόν την πραγματοποίησε ο Τζέιμς Πάρις στο 7ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης το 1966, ενώ η τραγωδία ήλθε λίγους μήνες μετά, δηλαδή τον Απρίλιο του 1967. Πιο ειδικά, ο μυτιληνιός παραγωγός, για να διαφημίσει και να προωθήσει την ταινία του «Ξεχασμένοι ήρωες», που εγκαινιάζε το ελληνικό τμήμα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, «κατέβασε» με τη συνδρομή της στρατιωτικής ηγεσίας ένα ολόκληρο ερπυστριοφόρο άρμα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης, το οποίο κατέληξε έξω από την αίθουσα της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, όπου θα γινόταν η προβολή. Στην είσοδο της αίθουσας ήταν παραταγμένοι στρατιώτες με πλήρη πολεμική εξάρτυση και με τα όπλα τους, για να υποδεχθούν τον Πάρις, τους συντελεστές του φιλμ και τους επισήμους του φεστιβάλ. Φυσικά δεν έλειπε και η απαραίτητη μπάντα! Οι πρωτοτυπίες και οι εκπλήξεις όμως του αμερικανοτραφέντος παραγωγού δεν σταμάτησαν εκεί - αλλά αυτά και άλλα πολλά θα τα διαβάσετε στο σχετικό ρεπορτάζ της «Μακεδονίας», που αναδημοσιεύεται στο αφιέρωμα της «Μακεδονίας της Κυριακής» της 13ης Νοεμβρίου).

«Στρατιώται και τανκς συμμετέσχον εις τας εκδηλώσεις της πρώτης ημέρας του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, πρωτοβουλία του δαιμονίου παραγωγού Τζαίημς Πάρις. Αριστερά: Οι πρωταγωνισταί της ταινίας του Τζαίημς Πάρις 'Ξεχασμένοι ήρωες' εισέρχονται εις το θέατρον της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, ενώ εκατέρωθεν αυτών ευρίσκονται παρατεταγμένοι στρατιώται. Δεξιά: Τεράστιον τανκ, φέρων πινακίδα με τον τίτλον της ταινίας του Τζαίημς Πάρις, ωδηγήθη εις την πλατείαν του Λευκού Πύργου, προς μεγάλην έκπληξιν χιλιάδων διερχομένων. Πολεμική ατμόσφαιρα όπως το απαιτούσε η προβληθείσα ταινία». «Μακεδονία», 23 Σεπτεμβρίου 1966.

Στις 21 Απριλίου του 1967, τα τανκς που έκαναν την εμφάνισή τους δεν ήταν για να «χαριεντιστούν» με τους σινεφίλ και τους λοιπούς πολίτες, αλλά για να «διαφημίσουν», να «προωθήσουν» και -το χειρότερο- να επιβάλουν τη χούντα των συνταγματαρχών, η οποία ως γνωστόν κατέληξε με την τραγωδία της Κύπρου. Και τότε οι παράφρονες δικτάτορες ολοκλήρωσαν το εθνοσωτήριο έργο! Ο πατριωτισμός τους είχε εξαντληθεί στους βασανισμούς πολιτών ή ακόμη και στρατιωτικών!

Δεν ισχυριζόμαστε βεβαίως πως η κάθοδος του στρατιωτικού άρματος του Τζέιμς Πάρις ήταν η πρόβα τζενεράλε της επτάχρονης δικτατορίας. Άλλωστε την εποχή εκείνη οι πάντες υποσιάζονταν τους πάντες για την πραγματοποίηση πραξικοπήματος. Τα δημοσιεύματα των εφημερίδων της εποχής είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικά...

Όσο για τον ίδιο τον θεσμό του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, εκείνη τη χρονιά μετεξελισσόταν, αφού η πετυχημένη πλέον Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου γινόταν Φεστιβάλ και μάλιστα με δύο σκέλη: Διεθνές και Ελληνικό! Είναι χαρακτηριστικό πως στο διεθνές φεστιβάλ συμμετείχε και ο πολύ γνωστός γάλλος σκηνοθέτης Αλέν Ρενέ και ο σοβιετικός (ουσιαστικά Αρμένιος από τη Γεωργία) ποιητής των εικόνων Σεργκί Παρατζάνοφ!

Και βέβαια τα δύο σκέλη του Φεστιβάλ κύλησαν άψογα και με κάθε επισημότητα και σοβαρότητα -σας παραπέμπω στα ονόματα των μελών της κριτικής επιτροπής

του ελληνικού φεστιβάλ, που είχε πρόεδρο τον φιλόσοφο, ακαδημαϊκό Ιωάννη Θεοδωρακόπουλο- αλλά και με πλήθος κόσμου να παρακολουθεί τα τεκταινόμενα, μέσα στο λάιφ στάιλ της εποχής και με ποικίλες άλλες εκπλήξεις. Και όπως φαίνεται, σε όλα αυτά προεξήρχαν με ποικίλες ιδιότητες ο δικός μας Ιωάννης Βελλίδης και ο Παύλος Ζάννας.

Ίσως θα πρέπει να αναφέρουμε και κάποια άλλα ονόματα που συμμετείχαν στο Φεστιβάλ, όπως του Ροβήρου Μανθούλη, του Αλέξη Δαμιανού και των Θεσσαλονικιών Τάκη Κανελλόπουλου και Τάκη Χατζόπουλου.

Πάντως, σε απόλυτη αντίθεση με το ερπυστριοφόρο του Τζέιμς Πάρις ήταν η βράβευση με χρυσό μετάλλιο της ταινίας του Αλέν Ρενέ «Ο πόλεμος τελείωσε»!

(Από την εισαγωγή του αφιερώματος της Εφημ. «Μακεδονία»: «Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 1966»)